31968L0221

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 30 aprilie 1968
privind metoda comună de calculare a cotelor medii prevăzute în articolul 97 din tratat

(68/221/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 99 și 100,

având în vedere decizia reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în Consiliu din 21 iunie 1960,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European [1],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social [2],

întrucât, de la intrarea în vigoare a tratatului, stabilirea cotelor medii prevăzute la articolul 97 din tratat pentru compensarea sarcinii reprezentate de impozitele pe cifra de afaceri percepute conform sistemului de impozite cumulative în cascadă a dat naștere în mod constant la dificultăți care influențează funcționarea corespunzătoare a pieței comune; întrucât asemenea efecte adverse sunt intensificate de eliminarea drepturilor vamale din Comunitate;

întrucât unicul scop al oricărei viitoare alinieri a impunerilor compensatorii și a restituirilor trebuie să fie acela de a asigura o mai mare neutralitate a impactului sistemelor actuale de impozite cumulative în cascadă asupra comerțului internațional și de a permite trecerea la sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată în cele mai bune condiții posibile; întrucât astfel de alinieri sunt prin urmare conforme criteriilor recunoscute în decizia reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în Consiliu din 21 iunie 1960;

întrucât dificultățile menționate anterior rezultă, în principal, din diferențele dintre metodele utilizate de statele membre pentru calculul acestor cote;

întrucât, prin urmare, este în interesul pieței comune ca, până la introducerea taxei pe valoarea adăugată în toate statele membre, aceste metode diferite de calcul să fie armonizate prin adoptarea unor norme comune și rezonabile care să asigure respectarea limitelor prevăzute în articolul 97 din tratat și care să facă posibilă revizuirea cotelor medii astfel obținute;

întrucât, pentru a se ține cont cât mai mult posibil de condițiile reale în care se fabrică un produs sau grup de produse, aceste reglementări trebuie să dispună și ponderarea sarcinilor fiscale;

întrucât astfel de norme trebuie să lase deschisă statelor membre posibilitatea de a recurge la anumite estimări forfetare;

întrucât Comisia trebuie autorizată să stabilească, prin directive adoptate după consultarea statelor membre, procedura de aplicare a metodei comune de calcul;

---

[1] JO C 10, 14.2.1968, p. 4.
[2] JO 317, 28.12.1967, p. 9.

întrucât, pentru a facilita asigurarea de către Comisie a respectării limitelor stabilite pentru cotele medii, trebuie să se prevadă obligația statelor membre de a înainta Comisiei, din proprie inițiativă, calcule bazate pe metoda comună înainte de a introduce sau modifica în orice fel cotele medii,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Dacă, în temeiul articolului 97 din tratat, un stat membru introduce sau modifică cota medie pentru a compensa, atât în ceea ce privește importurile, cât și exporturile, impozitul pe cifra de afaceri aplicat direct sau indirect fabricării de produse sau de grupuri de produse, această cotă se calculează în conformitate cu dispozițiile prezentei directive, ținându-se cont de condițiile reale de producție.

(2) Prezenta directivă nu se aplică:

— cotelor medii existente la intrarea în vigoare a prezentei directive, chiar dacă acestea sunt utilizate pentru calcularea sarcinii fiscale anterioare în conformitate cu dispozițiile articolului 6;

— adaptărilor cotelor medii provenite numai din modificarea generală a cotei impozitului pe cifra de afaceri.

Articolul 2

(1) Sarcina fiscală medie pentru un produs este egală cu media ponderată a sarcinilor fiscale pentru produsul respectiv în diferite etape reprezentative de producție, stabilite pentru fiecare etapă în conformitate cu articolele 3 și 6. Media ponderată se bazează pe importanța fiecărei etape în producția totală a grupului de produse.

(2) Sarcina fiscală medie pentru un grup de produse este egală cu media ponderată a sarcinilor fiscale medii la produsele reprezentative din grupul respectiv. Mărimea numărului de produse determină numărul de produse reprezentative care trebuie avute în vedere. Sarcina fiscală medie pentru fiecare produs reprezentativ se calculează în conformitate cu dispozițiile din alineatul (1). Media ponderată se bazează pe importanța produselor reprezentative în producția totală a grupului de produse.

Articolul 3

Pentru calcularea sarcinilor fiscale pentru un produs în etapa finală de producție se iau în considerare sarcinile fiscale pentru toți factorii care formează prețul de cost în etapa respectivă.

Articolul 4

(1) Pentru calcularea sarcinii fiscale care grevează un produs în penultima etapă, pot fi luate în considerare sarcinile fiscale care grevează în etapa respectivă acele materii prime, produse semifinite și finite care intră în componența materiilor prime, a produselor semifinite și a produselor finite luate în considerare în etapa finală sau a oricărui alt factor sau element component luat în considerare în etapa finală, dacă în etapa respectivă reprezintă cel puțin 3 % din prețul de vânzare al produsului final înainte de impozitare.

(2) Pentru calcularea sarcinii fiscale la un produs în alte etape, pot fi luate în considerare sarcinile fiscale în fiecare etapă pentru acele materii prime, produse semifinite și finite destinate producerii de materii prime, produse semifinite și produse finite luate în considerare în etapa finală.

Articolul 5

(1) Dacă, pentru un factor sau pentru o componentă luate în considerare în orice etapă, sarcina fiscală pentru etapele anterioare nu a fost calculată în conformitate cu articolul 4, sarcina fiscală pentru factorul sau pentru componenta respectivă poate fi majorată cu o cotă standard de 50 %. Totuși, dacă valoarea sarcinii fiscale pentru factorul sau pentru componenta respectivă se datorează aplicării unei cote speciale, suma respectivă se recalculează înainte de aplicarea cotei standard, pe baza cotei standard a impozitului pe cifra de afaceri. Dacă cota specială menționată anterior acoperă una sau mai multe etape anterioare, sarcina rezultată din aplicarea cotei respective nu este majorată cu o cotă standard.

(2) Sarcina fiscală astfel calculată pentru etapele anterioare nu poate depăși sarcina fiscală care ar fi rezultat din aplicarea articolul 4 și 6 pentru factorul sau componenta respectivă.

Articolul 6

Dacă, în cazul unui factor sau element component luat în considerare în oricare dintre etape există cota medie, ea poate fi folosită la calcularea sarcinii fiscale anterioare pentru factorul sau

pentru componenta respectivă, dacă se respectă articolul 97. Această cotă se aplică dacă este susținută prin calcule prezentate Comisiei în conformitate cu articolul 10.

Articolul 7

(1) Dacă, în cazul unui produs sau al unui grup de produse, un stat membru nu calculează sarcina fiscală medie în conformitate cu articolele 2-6, această sarcină poate fi estimată la o cotă forfetară reprezentând 100 %, 75 %, 50 % sau 30 % din valoarea generală a impozitului pe cifra de afaceri, în funcție de modul în care factorii și componentele produsului sau ale grupului de produse care pot fi luate în considerare în etapa finală și impozitate cu o rată normală sau majorată din impozitul pe cifra de afaceri reprezintă 65 %, 50 %, 35 % sau mai puțin de 35 % din prețul de vânzare al produsului sau al grupului de produse înainte de impozitare.

(2) Sarcina fiscală astfel estimată nu poate depăși sarcina fiscală medie care ar rezulta din aplicarea articolelor 2, 3, 4 și 6.

Articolul 8

Cotele medii se rotunjesc cu o jumătate de punct în plus sau în minus, dacă fracția zecimală din cota obținută atinge sau nu valorile de 0,75 sau 0,25.

Articolul 9

După consultarea statelor membre, Comisia, dacă este necesar, stabilește printr-o directivă procedura de aplicare a articolelor 1-8.

Articolul 10

(1) Dacă un stat membru intenționează să introducă sau să modifice o cotă medie, acesta prezintă Comisiei calculele pe baza cărora a fost stabilită sarcina fiscală medie în conformitate cu articolele 1-8.

(2) În cazul în care Comisia consideră că o sarcină fiscală stabilită la o cotă forfetară în conformitate cu articolele 5-7 depășește limitele prevăzute la alineatul (2) din articolele menționate anterior, statul membru prezintă Comisiei, la cerere, calculele pe baza cărora s-a stabilit sarcina fiscală în temeiul articolelor 2, 3, 4 și 6.

Articolul 11

Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă ulterior în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 30 aprilie 1968.

Pentru Consiliu

Președintele

M. COUVE de MURVILLE